

Vec C-30/22

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

12. január 2022

Vnútroštátny súd:

Administrativen săd Veliko Tarnovo

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

20. december 2021

Žalobkyňa v konaní vo veci samej:

DV

Žalovaný v konaní vo veci samej:

Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnia osiguritelen
institut – Veliko Tarnovo

Predmet konania vo veci samej

Žaloba bulharskej štátnej príslušníčky namierená proti rozhodnutiu Direktora na Teritorialno podelenie na Nacionalnia osiguriten institut (Vedúci regionálneho odboru Národného inštitútu pre sociálne poistenie, Bulharsko), ktorým sa zamietajú jej odvolanie proti opatreniu o nepriznaní peňažných dávok v nezamestnanosti.

Predmet a právny základ návrhu

Výklad druhej časti hlavy III Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu

Článok 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

Prejudiciálne otázky

1. Má sa ustanovenie článku 30 ods. 2 Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu v spojení s jej článkom 30 ods. 1 písm. a) vykladať v tom zmysle, že osoby uvedené v druhom z týchto ustanovení patria do osobnej pôsobnosti článku 31 ods. 1 dohody, ak boli počas celého prechodného obdobia bez prerušenia štátnymi príslušníkmi členského štátu a zároveň podliehali právnym predpisom Spojeného kráľovstva alebo sa má vykladať tak, že osoby podľa článku 30 ods. 1 písm. a) dohody patria do pôsobnosti článku 31 ods. 1 len dovtedy, kým na konci prechodného obdobia a/alebo po jeho skončení vykonávajú v Spojenom kráľovstve prácu ako zamestnanec?

2. Má sa ustanovenie článku 30 ods. 2 dohody v spojení s jej článkom 30 ods. 1 písm. c) vykladať v tom zmysle, že osoby uvedené v druhom z týchto ustanovení patria do pôsobnosti ustanovenia článku 31 ods. 1 dohody, ak sa ako občania Únie počas celého prechodného obdobia zdržiavali v Spojenom kráľovstve a zároveň počas celého prechodného obdobia až do jeho skončenia podliehali právnym predpisom len jedného členského štátu alebo sa má toto ustanovenie vykladať tak, že osoby podľa článku 30 ods. 1 písm. c) nepatria do pôsobnosti článku 31 ods. 1, ak sa po skončení prechodného obdobia už viac nezdržiavali v Spojenom kráľovstve?

3. V prípade, ak z výkladu ustanovení článku 30 ods. 2 dohody v spojení s jej článkom 30 ods. 1 písm. a) a c) vyplýva, že tieto ustanovenia sa neuplatnia na skutkové okolnosti v konaní vo veci samej, pretože občan Únie sa po skončení prechodného obdobia už viac nezdržiava na danom území, majú sa v takomto prípade ustanovenia článku 30 ods. 4 v spojení s odsekom 3 dohody vykladať

v tom zmysle, že osoby zdržiavajúce sa alebo pracujúce v hostiteľskom štáte resp. v štáte výkonu práce viac nepatria do pôsobnosti ustanovenia článku 30 ods. 1, ak zaniklo ich právne postavenie pracujúcej osoby (zamestnanec) a z tohto dôvodu im zaniklo ich právo na pobyt a po skončení prechodného obdobia opustili štát výkonu práce resp. hostiteľský štát alebo sa majú vykladať tak, že obmedzenie stanovené článkom 30 ods. 4 sa dotýka práva na pobyt a výkon práce, ktoré boli uplatnené po skončení prechodného obdobia, pričom nie je relevantné, kedy tieto práva zanikli, ak stále existovali po skončení prechodného obdobia?

Právne predpisy a judikatúra Európskej únie

Dohoda o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu: článok 2 písm. e), článok 30 ods. 1 písm. a) a c), ako aj ods. 2 a 3, článok 31 ods. 1 s. 1 a ods. 2, článok 32 ods. 1 písm. a) bod i), článok 161 ods. 1

Článok 2 písm. e): „prechodné obdobie“ je obdobie stanovené v článku 126“.

Článok 30 ods. 1 písm. a): „Táto hlava sa uplatňuje na tieto osoby: a) občania Únie, ktorí na konci prechodného obdobia podliehajú právnym predpisom Spojeného kráľovstva, ako aj ich rodinní príslušníci a pozostalí,“

Článok 30 ods. 1 písm. c): „Táto hlava sa uplatňuje na tieto osoby: c) občania Únie, ktorí sa na konci prechodného obdobia zdržiavajú v Spojenom kráľovstve a podliehajú právnym predpisom členského štátu, ako aj ich rodinní príslušníci a pozostalí,“

Článok 30 ods. 2: „Osoby uvedené v odseku 1 sú zahrnuté dovtedy, kým sa bez prerušenia nachádzajú v jednej zo situácií stanovených v uvedenom odseku vzťahujúcich sa naraz aj na členský štát, aj na Spojené kráľovstvo.“

Článok 30 ods. 3: „Táto hlava sa uplatňuje aj na osoby, ktoré nepatria alebo ktoré prestali patriť do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. a) až e) tohto článku, avšak patria do rozsahu pôsobnosti článku 10 tejto dohody, ako aj na ich rodinných príslušníkov a pozostalých.“

Článok 31 ods. 1 prvá veta: „Pravidlá a ciele stanovené v článku 48 ZFEÚ, nariadení (ES) č. 883/2004 a nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 sa uplatňujú na osoby, na ktoré sa vzťahuje táto hlava“.

Článok 31 ods. 2: „Odchylné od článku 9 tejto dohody a na účely tejto hlavy sa uplatňuje vymedzenie pojmov uvedené v článku 1 nariadenia (ES) č. 883/2004.“

Článok 32 ods. 1 písm. a) bod i): „Nasledujúce pravidlá sa uplatňujú v nasledujúcich situáciách v rozsahu stanovenom v tomto článku, pokiaľ sa týkajú osôb, na ktoré sa nevzťahuje alebo prestal vzťahovať článok 30: táto hlava sa uplatňuje na nasledujúce osoby, a to na účely uplatňovania a sčítania dôb

poistenia, zamestnania, samostatne zárobkovej činnosti alebo bydliska vrátane práv a povinností vyplývajúcich z takýchto dôb v súlade s nariadením (ES) č. 883/2004: i) občania Únie, ako aj osoby bez štátnej príslušnosti a utečenci s bydliskom v členskom štáte a štátni príslušníci tretích krajín spĺňajúci podmienky stanovené v nariadení (ES) č. 859/2003, ktorí podliehali právnym predpisom Spojeného kráľovstva pred skončením prechodného obdobia, ako aj ich rodinní príslušníci a pozostalí,“

Článok 161 ods. 1: „Ak súd členského štátu postúpi otázku týkajúcu sa výkladu tejto dohody Súdnemu dvoru Európskej únie na vydanie prejudiciálneho rozhodnutia, oznámi sa rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktorého súčasťou je táto otázka, Spojenému kráľovstvu.“

Vnútroštátne právne predpisy

Kodex za socialnoto osigurjavane (Zákonník sociálneho poistenia, Bulharsko), opakovane zmenený a doplnený, v znení uverejnenom v DV č. 77 zo 16. septembra 2021 (ďalej len „**KSO**“):

Článok 54a ods. 1. *Nárok na dávky v nezamestnanosti majú osoby, ktoré odvádzali povinné príspevky na poistenie do Fondu „nezamestnanosti“ počas obdobia najmenej 12-tich mesiacov za obdobie predchádzajúcich 18 mesiacov pred skončením poistenia a sú prihlásení na úrade práce ako nezamestnaní, ktorým nevznikol nárok na dôchodok z dôvodu dôb poistenia a na základe veku v Bulharskej republike alebo nárok na starobný dôchodok v inom štáte, nepoberajú skrátený dôchodok na základe dôb poistenia a veku podľa článku 68a alebo zamestnanecký dôchodok podľa článku 168 a nevykonávajú podľa tohto zákonníka alebo právnych predpisov iného štátu pracovnú činnosť podliehajúcu povinnému poisteniu, pričom z pôsobnosti tohto ustanovenia sú vyňaté osoby podľa článku 114a ods. 1 Kodex na truda (bulharský zákonník práce).*

Článok 117 ods. 1 bod 2 písm. b) *Odvolania z dôvodu odmietnutia, nesprávneho výpočtu, zmeny alebo pozastavenia dávok v nezamestnanosti sa podávajú vedúcemu príslušného miestneho odboru Národného inštitútu pre sociálne poistenie.*

Art. 119. *Proti rozhodnutiam správneho súdu možno podať kasačný opravný prostriedok v súlade s ustanoveniami Administratívnoprocesualen kodex (Správny poriadok, Bulharsko), okrem rozhodnutí vydaných o žalobách namierených proti rozhodnutiam podľa článku 117 ods. 1 bod 1 a 2 písm. b), písm. e) – v prípade súm nižších ako 1000 liev (BGN) – ako aj písm. f) a g).*

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Zo spisu v konaní vyplýva, že žalobkyňa je bulharskou štátnou príslušníčkou. Pracovala pre nižšie uvedených zamestnávateľov so sídlom v Spojenom

kráľovstve: a) od 1. decembra 2014 do 16. júla 2016 bola zamestnaná u zamestnávateľa, spoločnosti Mimosa Health Care GL, b) od 16. júla 2016 do 24. decembra 2018 pracovala pre zamestnávateľa, spoločnosť Wellburn Care Homes Ltd, c) od 20. septembra 2018 do 2. februára 2020 bola zamestnaná u zamestnávateľa, spoločnosti Lfcal Care Force LLP a d) od 3. februára 2020 do 29. marca 2021 pracovala pre zamestnávateľa, spoločnosť NHS YORK Teaching Hospital.

- 2 Nezamestnaná žalobkyňa požiadala 2. apríla 2021 v súlade s vnútroštátnym KSO o priznanie dávok v nezamestnanosti. Vo svojom návrhu žalobkyňa uviedla, že jej právny vzťah so zamestnávateľom, spoločnosťou NHS YORK Teaching Hospital zanikol 29. marca 2021, pretože sa skončila jej pracovná zmluva na dobu určitú. Ďalej okrem iných relevantných okolností uviedla, že jej nevznikol nárok na starobný dôchodok v inom štáte. K žiadosti bol priložený dokument o skončení pracovnej zmluvy k 29. marcu 2021. Orgán, ktorému bola žiadosť predložená, prerušil opatrením z 5. apríla 2021 správne konanie o priznaní dávok v nezamestnanosti v súlade s článkom 54d ods. 4 KSO. Ako dôvod uviedol, že je potrebné preukázať uvádzané doby poistenia v priebehu zamestnania v Spojenom kráľovstve.
- 3 Poskytovateľ poistenia v nasledujúci deň, 6. apríla 2021 žalobkyni zaslal list, v ktorom žiadal o predloženie týchto troch dokumentov: žiadosť o potvrdenie o dobách poistenia a o príjme vystavené iným členským štátom, tlačivo CA3916 podľa požiadaviek príslušného orgánu vo Veľkej Británii a potvrdenie o mieste pobytu v súvislosti s uplatnením článku 65 ods. 2 nariadenia (ES) č. 883/2004.
- 4 Tieto dokumenty boli predložené spoločne s ďalšími dokumentmi, ktoré vystavil posledný zamestnávateľ, pre ktorého žalobkyňa vo Veľkej Británii pracovala. Preukazovali okolnosti uvedené vyššie v bode 1. Začala sa elektronická výmena informácií o sociálnom poistení medzi Bulharskom a Spojeným kráľovstvom týkajúcich sa jej poistného spisu a výšky poberanej mzdy.
- 5 Poskytovateľ poistenia v nezamestnanosti 16. augusta 2021 rozhodol o opätovnom začatí správneho konania týkajúceho sa žiadosti žalobkyne a konštatoval, že na základe štruktúrovaného elektronického dokumentu doručeného v rámci elektronickej výmeny informácií bolo možné zistiť doby poistenia vo Veľkej Británii a posledné obdobie od 3. februára 2020 do 29. marca 2021, teda dátumy, ktoré sú nevyhnutné pre posúdenie existencie nároku na dávky v nezamestnanosti.
- 6 Bulharský poskytovateľ poistenia v nezamestnanosti vydal 18. augusta 2021 opatrenie, ktorým sa rozhodlo o žiadosti. S odkazom na ustanovenia článku 54g ods. 1 a článok 54a ods. 1 KSO odmietol tento poskytovateľ poistenia priznať požadované dávky v nezamestnanosti. Vo svojom rozhodnutí vychádzal konkrétne z predpokladu, že žalobkyňa dosiahla vo Veľkej Británii doby poistenia od 8. decembra 2014 do 29. marca 2021 a následne nijaké „bulharské“ doby poistenia. Článok 30 dohody o vystúpení sa neuplatní, pretože žalobkyňa

v okamihu jej návratu do Bulharska prerušila cezhraničnú situáciu, v ktorej sa nachádzala 31. decembra 2020, a teda jej situácia sa nedotýka jedného členského štátu a zároveň Spojeného kráľovstva. Okrem toho uviedol, že článok 32 dohody v súvislosti s nadobudnutím nárokov na sociálne dávky, ktoré sa posúdia v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva, upravuje len sčítanie dôb poistenia dosiahnutých po 31. decembri 2020. Žalobkyňa v Bulharsku v zásade nevykonávala nijakú pracovnú činnosť, ktorej ukončenie by odôvodňovalo potrebu skúmať, či spĺňa požiadavky stanovené bulharským zákonom v súvislosti s nárokom na dávky v nezamestnanosti.

- 7 Žalobkyňa 7. septembra 2021 predložila žalovanému v konaní vo veci samej odvolanie namierené proti opatreniu v súlade s postupom upraveným v KSO s odôvodnením, že článok 30 dohody upravuje také situácie, v akej sa žalobkyňa nachádza. Vo svojom odvolaní okrem iného uvádza, že je občiankou Únie, ktorá po uplynutí prechodného obdobia podliehala právnym predpisom platným vo Veľkej Británii a že nariadenie (EÚ) č. 2019/500 platí od 25. marca 2019. Na základe odvolania vydal žalovaný rozhodnutie, ktoré je predmetom konania vo veci samej.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 8 Žalobkyňa jednak vo svojom odvolaní, a jednak v konaní pred súdom uvádza, že žalovaný nesprávne vyložil ustanovenia dohody. Jej článok 30 upravuje práve prípady, akým je aj prípad žalobkyne, pretože pri návrate do Bulharska, ktoré je členským štátom Európskej Únie, vytvorila cezhraničnú situáciu, ktorá je upravená v ustanoveniach dohody. Je občianskou Únie, ktorá po skončení prechodného obdobia podliehala právnym predpisom Spojeného kráľovstva. Ak by naďalej pracovala v Spojenom kráľovstve, nenachádzala by sa v cezhraničnej situácii, pretože jednak jej zamestnanie a jednak nárok na dávky v nezamestnanosti by sa spravovali právnymi predpismi Spojeného kráľovstva. Práve z tohto dôvodu vydali príslušné orgány Spojeného kráľovstva dokument, ktorý priložila ku svojej žiadosti ako dôkaz o skutočnostiach o okolnostiach týkajúcich sa dávok v nezamestnanosti.
- 9 V napadnutom rozhodnutí žalovaný konštatoval, že podľa článku 54a ods. 2 bodu 4 KSO na základe medzinárodnej zmluvy, ktorou je Bulharsko viazané, resp. na základe európskych nariadení o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia sa za doby poistenia uznávajú aj doby, ktoré by sa uznali podľa práva iného členského štátu. V tomto ohľade dospel k záveru, že Bulharsko je v zásade povinné uplatňovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 (z dôvodov prehľadnosti ďalej len „nariadenie“), ako aj nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009 ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 (z dôvodov prehľadnosti ďalej len „vykonávacie nariadenie“). Na základe tohto konštatovania sa žalovaný domnieva, že sa v zásade uplatní kolízna norma ustanovenia článku 11 ods. 3 písm. a) nariadenia, pričom výnimky z jej

pôsobnosti upravuje článok 65 ods. 2. Keďže Spojené kráľovstvo 31. januára 2020 nebolo členským štátom, po skončení prechodného obdobia (po 31. decembri 2020) platia ustanovenia dohody. Vzhľadom na povahu uplatňovaného nároku je daná osobná pôsobnosť upravená v článku 30, pričom na základe systematiky tohto ustanovenia možno vymedziť šesť skupín osôb. Na účely odôvodnenia žalovaný uvádza, že žalobkyňa v čase, keď naposledy dosiahla doby zamestnania (ktoré neboli spochybnené) v Spojenom kráľovstve od 3. februára 2020 do 29. marca 2021, patrila do pôsobnosti skutkovej podstaty upravenej v článku 30 ods. 1 bodu 3 dohody. Toto ustanovenie však možno uplatniť len s prihliadnutím na odsek 2. O cezhraničnú situáciu ide preto iba vtedy, ak štátny príslušník jedného členského štátu pracuje v inom členskom štáte. Keďže zamestnanecký pomer žalobkyne sa skončil 29. marca 2021, cezhraničná situácia sa 30. marca 2021 prerušila, a preto sa žalobkyňa nepovažuje za osobu podľa článku 30 ods. 1 dohody. Na žalobkyňu sa teda nevzťahujú ustanovenia článku 61 a nasl. nariadenia. Na druhej strane upravuje článok 32 dohody osobitné prípady týkajúce sa osôb, ktoré nepatria resp. už nepatria do pôsobnosti článku 30 ods. 1 dohody. Na tieto osoby sa vzťahuje len zásada sčítania dôb poistenia, zamestnania a iných dôb na účely nadobudnutia nárokov na dávky. Pri sčítaní týchto dôb, sa preto prihliadne na doby, ktoré sa dosiahli po skončení prechodného obdobia v súlade s nariadením, pričom dotknutými osobami sú občania Únie alebo britskí štátni príslušníci, ktorí sú v zásade skupinami osôb, ktoré nadobudli nárok na dávky len do 31. decembra 2020 resp. pred alebo po tomto okamihu. Práva týchto osôb sa posúdia v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva, pričom sa sčítajú doby zamestnania a doby poistenia dosiahnuté vo Veľkej Británii s dobami, ktoré sa spravujú ustanoveniami vnútroštátneho práva. Keďže v prejednávanom prípade sa nedosiahli doby podľa bulharského práva, nemožno priznať nárok na dávky v nezamestnanosti a takáto dávka sa musí odmietnuť. V skutočnosti žalovaný s ohľadom na jeho list z 31. augusta 2021 adresovaný žalobkyni poprel svoju právomoc priznať žalobkyni nárok na dávku a uspokojiť ho.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 10 Skutočnosti zistené v konaní vo veci samej nie sú sporné. Skutkový stav, ktorý opísal vnútroštátny súd potvrdzujú aj dôkazné prostriedky v tejto veci. Súd má pochybnosti o výklade žalovaného týkajúceho sa ustanovení dohody. Keďže vnútroštátny súd musí rozhodnúť o zákonnosti napadnutého rozhodnutia vydaním konečného súdneho rozhodnutia a s ohľadom na jednoznačné znenie ustanovenia článku 267 ods. 3 ZFEÚ, vnútroštátny súd nemá pochybnosti o tom, že je potrebné požiadať o výklad príslušných ustanovení dohody. V súlade s článkom 161 ods. 1 dohody je Súdny dvor Európskej únie príslušný pre rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa výkladu ustanovení tejto dohody.
- 11 Vnútroštátny súd sa domnieva, že posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného je bezprostredne podmienené kolíznymi normami nariadenia (článok 61 až 65a) a spresňujúcimi normami vykonávacieho nariadenia (kapitola 5) a závisí od ich

uplatniteľnosti na zistený skutkový stav podľa článku 31 ods. 1 dohody resp. od uplatniteľnosti článku 32 dohody len na sčítanie dôb, pričom do tohto posúdenia je potrebné zahrnúť aj otázku týkajúcu sa poskytovateľa poistenia príslušného pre priznanie dávok.

- 12 V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné poznamenať, že vnútroštátny súd má pochybnosti o uplatnení článku 30 ods. 1 písm. c) dohody na právne postavenie žalobkyne. Zmysel tohto ustanovenia, ako aj jeho logické posúdenie a vplyv na dotknuté osoby odôvodňujú záver, že sa vzťahuje na situácie, keď sú kumulatívne splnené tieto podmienky: a) občan Únie, ktorý sa v čase uplatnenia ustanovenia zdržiava v Spojenom kráľovstve, b) tento občan Únie na konci prechodného obdobia nepodlieha právnym predpisom Spojeného kráľovstva, ale právnym predpisom iného členského štátu, c) tieto pravidlá platia aj pre rodinných príslušníkov a pozostalých týchto osôb. V prejednávanej veci zo zistených skutkových okolností vyplýva, že žalobkyňa prinajmenšom na konci prechodného obdobia podliehala právnym predpisom Spojeného kráľovstva v zmysle článku 31 ods. 2 dohody v spojení s článkom 1 ods. 1 nariadenia. V tejto súvislosti sa súd domnieva, že žalobkyňa patrí do pôsobnosti článku 30 ods. 1 písm. a) dohody. Toto ustanovenie si vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: a) dotknutá osoba musí byť v čase uplatnenia ustanovenia občanom Únie a b) tento občan Únie musí na konci prechodného obdobia upraveného v článku 126 podliehať právnym predpisom Spojeného kráľovstva. Bez ohľadu na to, ktorá z týchto skutkových podstát určuje právne postavenie žalobkyne, vykladá ich žalovaný zjavne v tom zmysle, že ich uplatniteľnosť závisí od požiadaviek upravených v článku 30 ods. 1 dohody. Ako už bolo uvedené, podľa žalovaného ide o ním uvádzanú „cezhraničnú“ situáciu v zmysle tohto ustanovenia iba v tom prípade, ak dotknutý štátny príslušník jedného členského štátu pracuje v druhom členskom štáte. Ak z dôvodu skončenia takéhoto zamestnania v Spojenom kráľovstve uvedená situácia zanikne, nepatrí viac žalobkyňa do okruhu osôb patriaceho do pôsobnosti skutkových podstát upravených v článku 30 dohody, a preto pre ňu neplatí odkaz na článok 31 ods. 1. Vnútroštátny súd má pochybnosti o takomto výklade žalovaného. Ako už bolo uvedené, článok 30 ods. 2 stanovuje, že osoby uvedené v odseku 1 sú zahrnuté dovtedy, kým sa bez prerušenia nachádzajú v jednej zo situácií stanovených v uvedenom odseku vzťahujúcich sa naraz aj na členský štát, aj na Spojené kráľovstvo. Výraz „kým“ by sa nemal vykladať v tom zmysle, že obmedzuje rozsah pôsobnosti na trvanie situácie, v rámci ktorej zamestnaná osoba, ktorá je štátnym príslušníkom iného členského štátu, vykonáva prácu v Spojenom kráľovstve. Význam a účel ustanovenia a jeho teleologický výklad odôvodňujú skôr záver, že osoby uvedené v článku 30 ods. 1 písm. a) patria do osobnej pôsobnosti ustanovenia, ak počas celého prechodného obdobia v zmysle článku 126 dohody boli jednak občanmi Únie a jednak podliehali právnym predpisom Spojeného kráľovstva, pričom tieto podmienky sa nesmú zmeniť počas daného časového obdobia a následná zmena jednej z týchto podmienok nemá nijaký vplyv na osobnú pôsobnosť článku 30 ods. 1 dohody.
- 13 Je však možné, že toto ustanovenie s ohľadom na pojem „kým“ určuje okamih uplatnenia jeho kolízneho účinku. O takýto prípad by šlo aj vtedy, ak by tak, ako

uvádza žalovaný, právne postavenie žalobkyne patrilo do pôsobnosti podmienky upravenej v článku 30 ods. 1 písm. c) dohody. Z výkladu znenia a účelu dohody možno vyvodiť záver, že osoby uvedené v odseku 1 písm. b) patria do osobnej pôsobnosti tohto ustanovenia počas celého prechodného obdobia platnosti dohody, ak v priebehu celého prechodného obdobia boli a sú občanmi Únie, ktorí sa zdržiavajú v Spojenom kráľovstve a zároveň počas celého obdobia podliehajú iba právnym predpisom jedného a toho istého členského štátu. Toto ustanovenie však možno vykladať aj v tom zmysle že výraz „kým“ predpokladá, že osobná pôsobnosť článku 31 ods. 1 existuje len dovtedy, kým sú kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v odseku 1 písm. c), t.j., kým je osoba občanom Únie, ktorý sa ako zamestnanec zdržiava v Spojenom kráľovstve a zároveň podlieha právnym predpisom jedného členského štátu. Z vyššie uvedených dôvodov sa vnútroštátny súd domnieva, že Súdny dvor Európskej únie môže poskytnúť užitočný výklad ustanovení článku 30 ods. 1 písm. a) a c) v spojení s odsekom 2 dohody.

- 14 Okrem už vyššie uvedených skutočností je podľa vnútroštátneho súdu potrebné si zadovážiť aj výklad článku 30 ods. 3 a 4 dohody s ohľadom na jeho prípadnú uplatniteľnosť na zistený skutkový stav v konaní vo veci samej. Treba poznamenať, že žalovaný sa nevyjadril k hypotetickej a/alebo výlučnej uplatniteľnosti aj napriek jeho subsidiárnej povahe. Článok 30 ods. 3 dohody stanovuje, že táto dohoda sa uplatní aj na osoby, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. a) až e) tohto článku, ak patria do rozsahu pôsobnosti článku 10 [v prejednávanej veci sa javí ako relevantný z hľadiska skutkovej podstaty odsek 1 písm. a)]. Podľa článku 30 ods. 4 sú osoby uvedené v odseku 3 zahrnuté do pôsobnosti tejto dohody iba dovtedy, kým majú právo na pobyt v hostiteľskom štáte na základe článku 13 tejto dohody alebo právo pracovať vo svojom štáte zamestnaní na základe článku 24 alebo 25 tejto dohody. To znamená, že ak by bol článok 30 ods. 3 dohody uplatniteľný, bol by pre vnútroštátny súd užitočný aj výklad jeho pôsobnosti v spojení s odsekom 4. Na prvý pohľad zo zmyslu a účelu tohto ustanovenia vyplýva, že po skončení právneho vzťahu zamestnanej osoby (zamestnanec) v Spojenom kráľovstve a po tom, čo táto osoba (občan Únie) opustila územie Spojeného kráľovstva, sa na tieto osoby viac nevzťahuje pôsobnosť článku 30 ods. 3 dohody, pretože s ohľadom na podmienku upravenú v odseku 4 im zaniklo právo na pobyt v členskom štáte, keďže v tomto členskom štáte sa zdržiavali len z dôvodu výkonu práce. Možno však dospieť aj k takému záveru, že obmedzenie článku 4 sa vzťahuje na právo na pobyt a právo vykonávať prácu, ktoré boli uplatnené po skončení prechodného obdobia bez ohľadu na to, ako dlho boli tieto práva vykonávané resp. uplatňované, pretože dotknutá osoba bola aj tak naďalej zamestnaná a mala právo sa v hostiteľskom štáte zdržiavať aj po skončení prechodného obdobia a počas tohto obdobia patrila do pôsobnosti článku 31 ods. 1. Vzhľadom na vyššie uvedené by boli usmernenia Súdneho dvora Európskej únie týkajúce sa výkladu uvedených ustanovení užitočné pre rozhodnutie vnútroštátneho súdu v právnom spore.
- 15 Napokon je potrebné poznamenať, že sa musí prihliadať aj na tú okolnosť, že z dôvodu výpadku náhradného príjmu žalobkyne, ktorý by vyvážil príjem

z pracovnej činnosti, ktorý dosahovala na základe výkonu práce ako zamestnanec v Spojenom kráľovstve, ako aj s ohľadom na prípadnú potrebu uplatniť si včas nárok na dávky v Spojenom kráľovstve v súlade s tam platnými podmienkami, je vnútroštátny súd povinný predsedu Súdneho dvoru požiadať, aby o návrhu na začatie prejudiciálneho konania rozhodol v rámci postupu upraveného v článku 105 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

PRACOVNÝ DOKUMENT